

Η Βικτώρια Μακρή στο agrinio-life για το μυθιστόρημά της «Μια νύχτα με τον Τσέχωφ» συνέντευξη στην Ιουλία Ιωάννου

«Κάποιες φορές, ο εθισμός στα βάσανα είναι χειρότερος κι από τον εθισμό στο αλκοόλ».

Διαβάζοντας το οπισθόφυλλο ενός βιβλίου τις περισσότερες φορές προσπαθείς να καταλάβεις όσα περισσότερα μπορείς για την υπόθεση, για τη ζωή των ηρώων, να προβλέψεις το τι θα ζήσουν... όμως η μαγεία του να ξεφυλλίζεις σιγά σιγά τις σελίδες και να απολαμβάνεις μια ιστορία που φεύγει χωρίς καμία απολύτως προσπάθεια, μια ιστορία που από τις πρώτες κιόλας γραμμές σε βυθίζει σε ένα αναγνωστικό ταξίδι είναι και η μεγαλύτερη απόλαυση!

Η **Βικτώρια Μακρή** με το τρίτο της μυθιστόρημα αγγίζει τις ψυχές μας με το εξής ερώτημα: *Κύριε Τσέχωφ, στο έργο σας «Οι τρεις αδελφές» θέτετε έναν προβληματισμό. Λέτε μέσα από έναν ήρωά σας, «συχνά σκέφτομαι, τι θα γινόταν αν κάποιος ξανάρχιζε τη ζωή του από την αρχή και μάλιστα συνειδητά. Φαντάζομαι τότε πως θα προσπαθούσαμε να μην επαναλάβουμε τον παλιό μας εαυτό, να μην ξαναπράξουμε κάποια λάθη...»* Αγαπημένε μου κύριε Τσέχωφ, απόψε θα 'θελα να σας εξομολογηθώ κάποια λάθη δικά μου που δε θα 'θελα να ξανακάνω αν είχα την ευκαιρία να ξεκινήσω τη ζωή μου από την αρχή...

– Πιστεύετε ότι αν είχατε την ευκαιρία να ξαναρχίσετε από την αρχή, δεν θα ξανακάνατε τα ίδια λάθη ή υπάρχουν πράγματα που και πάλι θα τα κάνατε και ας γνωρίζατε ότι θα ήταν λάθη;

Αν είχα την ευκαιρία να ξαναρχίσω τη ζωή μου από την αρχή κάποια πράγματα θα ήθελα να τα ξαναζήσω ακριβώς όπως τα έζησα στο παρελθόν κι ας ξέρω πως ήσαν λάθος. Τα λάθη μου υπήρξαν οι δάσκαλοί μου. Χωρίς

αυτά τώρα θα ήμουν στραβή. Στα λάθη μου οφείλω το γεγονός ότι σκέφτομαι, ότι δεν είμαι στην αμεριμνησία μου, ότι προσέχω, ακόμα και ότι αγαπάω τους ανθρώπους χωρίς να είμαι αυστηρή μαζί τους, χωρίς να περιμένω ανταπόδοση από αυτούς – άρα ελευθερώθηκα από πολλές επιθυμίες, κατ’ επέκταση από το άγχος που προκαλούν οι ανεκπλήρωτες επιθυμίες.

– Η ηρωίδα σας η Μαργιότα έχει ένα όνειρο, να συνομιλούσε με τον Τσέχωφ για τη ζωή, για τα λάθη και τις χαμένες ευκαιρίες... εσείς ως Βικτώρια μεταφέρετε τους ίδιους προβληματισμούς μέσω της ηρωίδας σας;

Αυτό ακριβώς κάνω. Κάθε συγγραφέας περνάει μέσα από τον ήρωα του βιβλίου του δικά του θέλω, ακόμα κι αν τα θέλω αυτά είναι ανομολόγητα ή ακατάλληλα. Η συγγραφή σε απελευθερώνει. Τάχα μέσα από έναν άλλο άνθρωπο που περιγράφεις εξωτερικεύεις τον εαυτό σου, τον ξεγυμνώνεις, γι’ αυτό λένε ότι το γράψιμο είναι ψυχοθεραπεία. Διότι ανώνυμα, μέσα από μια φανταστική δήθεν ιστορία που εξυφαίνεις, ουσιαστικά αφήνεις τον εαυτό σου ελεύθερο να εκφραστεί και να δράσει, να ερωτευτεί, να παρανομήσει, να εκτονωθεί, να κάνει λάθη, να βρίσει, να πέσει για ύπνο δέκα ώρες, στα αστυνομικά μάλιστα μυθιστορήματα να εγκληματήσει κιόλας. Βάζω την Μαργιότα να μιλάει μια νύχτα σ’ ένα μπαράκι με τον Τσέχωφ, αλλά η Μαργιότα είμαι εγώ και εξομολογούμαι πράγματα που στην πραγματική ζωή μου δεν θα τα έλεγα σε κανέναν, ίσως μόνο εάν πράγματι είχα απέναντί μου ένα άτομο σοφό και δάσκαλο όπως ένας θεατρικός συγγραφέας του διαμετρήματος του Τσέχωφ.

– Πότε φτάνει η στιγμή που αντιλαμβανόμαστε ότι τελικά η ζωή είναι ένα παιχνίδι, μια θεατρική σκηνή, ότι όλα επαναλαμβάνονται και πως όποιος δεν το καταλάβει εγκαίρως χάνει την παράσταση;

Έχουμε την ευκαιρία να αντιληφθούμε πως η ζωή ολόκληρη δεν είναι τίποτ’ άλλο παρά ένα παιχνίδι, όταν γονατίζουμε στα δύσκολα. Εκεί ναι, μας δίνεται η ευκαιρία από την ίδια τη ζωή να περάσουμε πάνω από τον πόνο, να γίνουμε λίγο πιο σοφοί και να δούμε πως όλα είναι ένα παιχνίδι που καλά θα κάνουμε να μάθουμε να το παίζουμε, αλλά με γνώση, συνειδητά, ότι δεν πειράζει και που μειώθηκε το υλικό μου απόθεμα στην τράπεζα, υπάρχει το πνευματικό αντίστοιχο το οποίο είναι ανεξάντλητο. Αυτός είναι ο καλός παίχτης της ζωής, αυτός που λαμβάνει μέρος στην παράσταση που καλείται να λάβει μέρος με πλήρη συνείδηση ότι ποτέ δεν θα βγει χαμένος από αυτή, ακόμα κι αν όλα γύρω του χάνονται. Εξαιρετικό και κορυφαίο παράδειγμα αυτού είναι η ευφυής πολυβραβευμένη ταινία Η Ζωή Είναι Ωραία του Ρομπέρτο Μπενίνι, που αυτό ακριβώς δείχνει: πώς από την κόλαση του Άουσβιτς μαθαίνει ο πατέρας το παιδί του παίζοντας να βγαίνει ψυχικά αλώβητο...

– Περιγράφετε ότι μια απλή σύμπτωση, έξω από ένα θέατρο σας έδωσε την ιδέα για το μυθιστόρημά σας αυτό. Τελικά η έμπνευση έρχεται σε ανύποπτο χρόνο,

φωλιάζει μέσα μας και όταν έρθει η κατάλληλη στιγμή μας αποκαλύπτει αυτό που πρέπει να κάνουμε, για όποια μορφή έκφρασης κι αν πρόκειται;

Η έμπνευση έρχεται όταν είσαι έτοιμος να την υλοποιήσεις. Διαφορετικά, μπορεί να κοπανιέσαι κάτω σαν το χταπόδι και να μη μπορείς να γράψεις δυο αράδες. Ξέρω περιπτώσεις γνωστών μου συγγραφέων που πήγαιναν σε μπαρ στις δέκα το βράδυ κι έφευγαν χαράματα τύφλα στο μεθύσι. Έπιναν όλη νύχτα εν γνώσει τους ότι πίνουν μπας και απελευθερωθεί η φαντασία τους και μπορέσουν να εμπνευστούν. Στο τέλος κατέληξαν αλκοολικοί και χωρίς έργο. Δεν εκβιάζεται η έμπνευση κι επίσης δεν μπορείς να την κουμαντάρεις. Σε βαράει κατακέφαλα ξαφνικά εκεί που βρίσκεσαι, όταν μ'έναν μαγικό τελείως τρόπο είσαι έτοιμος να ασχοληθείς μαζί της. Είναι καρμική η σχέση μας μαζί της. Εάν είναι προγραμματισμένο να τη συναντήσουμε θα πέσουμε πάνω της σαν έρωτας κεραυνοβόλος. Αλλιώς, υπάρχουν και τα συνοικέσια. Οι συγγραφείς, δηλαδή, που γράφουν σαν να κάνουν εμπορική συμφωνία – τι προίκα μού δίνεις κύριε εκδότη, εγώ σου δίνω μια ιστορία που είναι ένας που αγαπάει μία.

– Ως αρχιτέκτονας έχετε τη γνώση να σχεδιάζετε στο μυαλό σας το πώς θα «χτίσετε» την ιστορία σας, τη μορφή που θα πάρει το όλο οικοδόμημα. Γνωρίζετε από πριν την πορεία και το τέλος των ηρώων σας ή τους αφήνετε να σας οδηγήσουν οι ίδιοι στο δρόμο που θα σας υποδείξουν;

Σε γενικές γραμμές τη δομή της ιστορίας που θέλω να γράψω τη γνωρίζω από την αρχή. Αυτό που δεν ξέρω είναι οι λεπτομέρειες που θα συναντήσω στην πορεία και οι οποίες μου δίνουν έναν άλλο πλούτο έμπνευσης, με βάζουν να προσθέτω άτομα, να εξομολογούμαι, να σιωπώ, να είμαι αφαιρετική ή λεπτομερειακή στην περιγραφή μου, γενικά η ομορφιά στη συγγραφή ενός βιβλίου είναι τα άγνωστα εκείνα κομμάτια που δεν τα έχεις σκεφτεί από την αρχή, αλλά παρουσιάζονται απρόοπτα στο νου σου σαν κουδούνι που χτυπάει ξαφνικά στο σπίτι σου και κάποιος κούριερ σου φέρνει ένα αναπάντεχο δέμα με γλυκά που σου στέλνει κάποιος που σε σκέφτεται.

– Έχετε βραβευτεί σε Λογοτεχνικούς διαγωνισμούς διηγήματος και έχετε εκδώσει δύο ακόμη μυθιστορήματα, για τα οποία έχω διαβάσει εξαιρετικές κριτικές! Η μαγεία του να δημιουργείς από την αρχή μια ιστορία, να μεταδώσεις στον αναγνώστη αυτή την αγάπη που βγαίνει μέσα από την ψυχή και να καταλάβει τα νοήματα που προσπαθείς να του περάσεις θέλει πολύ δουλειά... Το εισπράττετε αυτό από την αγάπη του κόσμου;

Όταν μου ανακοίνωναν ότι έχει βραβευτεί κάποιο διήγημά μου αισθανόμουν πράγματι ότι κάποιος μου έλεγε ότι με αγαπάει... Κάποιος που κατάλαβε πολύ καλά τι του είπα, κυρίως κάποιος που κατάλαβε τα λόγια της εξομολόγησης της ψυχής μου. Ακόμα και τώρα, αρκετά χρόνια μετά τις βραβεύσεις εκείνες, ένα like ανώνυμο, από κάποιον άγνωστο, να

δω ότι πήρε μια σελίδα στο facebook μ' ένα διήγημά μου, νοιώθω ότι κάποιος με φίλησε στο μάγουλο ζεστά και μου άφησε τις ζάχαρες από τον λουκουμά που έτρωγε...

– Αγαπάτε το θέατρο και αυτό φαίνεται μέσα από τα βιβλία σας, θα μπορούσατε να είστε ηθοποιοί;

Εάν ήμουν ηθοποιός θα ήθελα να είμαι μόνο μια εξαιρετική ηθοποιός, μια τεράστια σταρ, κάτι σαν την Μέριλ Στριπ που τη θαυμάζω απεριόριστα. Δεν θα συμβιβαζόμουν με τίποτα λιγότερο. Όμως ξέρω πως δεν θα μπορούσα να είμαι η Μέριλ Στριπ, δεν το έχω με την ηθοποιία, έχω μια έμφυτη συστολή απέναντι στον κόσμο, μια ντροπαλοσύνη που με μαζεύει στον εαυτό μου. Αλλά θα ήθελα πάρα πολύ κάτι άλλο: να μπορούσα να γράψω ρόλους για τη Μέριλ Στριπ, γενικά θα ήθελα να γράψω θεατρικά έργα. Έχω ξεκινήσει με κάποιο, αλλά θέλει δουλειά ακόμα.

– Αν είχατε τη δυνατότητα σε ποιο μέρος θα θέλατε να ζήσετε και γιατί;

Θα ήθελα να ζω στην αγαπημένη Τοσκάνη, να έχω ένα πέτρινο σπίτι ανάμεσα σε αμπελώνες και ρομανικά αβαεία και ταυτόχρονα να είμαι δυο βήματα από την αναγεννησιακή ομορφιά της Φλωρεντίας. Ή, να ζω σε παραθαλάσσιο χωριό της Νορβηγίας σ' εκείνα τα παραμυθένια φιόρδ που βλέπω στις φωτογραφίες...

– Συνεχίστε την παρακάτω πρόταση... ποιο είναι το όνειρό σας για τις στιγμές της χαλάρωσης ή τις στιγμές των γηρατειών όταν έρθουν, τι θα θέλατε να αντικρίζετε... «καθισμένη σε μια κουνιστή καρέκλα, διαβάζω το αγαπημένο μου βιβλίο και αντικρίζω πέρα μακριά...»

Μη με βάζεις, καλό μου, να σου συνεχίζω τέτοιες προτάσεις... Δεν είμαι εγώ για κουνιστές καρέκλες στα γεράματα... Εάν θέλεις να σου πω πώς θα ήθελα να ολοκληρωθεί μια τέτοια πρόταση θα σου έλεγα ότι, πέρα μακριά, μετά από χρόνια, αντικρίζω παιδιά που δεν είναι πρόσφυγες, που πάνε στο σχολείο, που έχουνε να φάνε, που σπουδάζουν, που δεν είναι επαίτες στα φανάρια, που δεν είναι ναυαγοί στις θάλασσες της Μεσογείου. Αντικρίζω ανθρώπους και όχι τέρατα, αντικρίζω ευημερία, γαλήνη στα βλέμματα...

Εξαιρετική απάντηση!!!

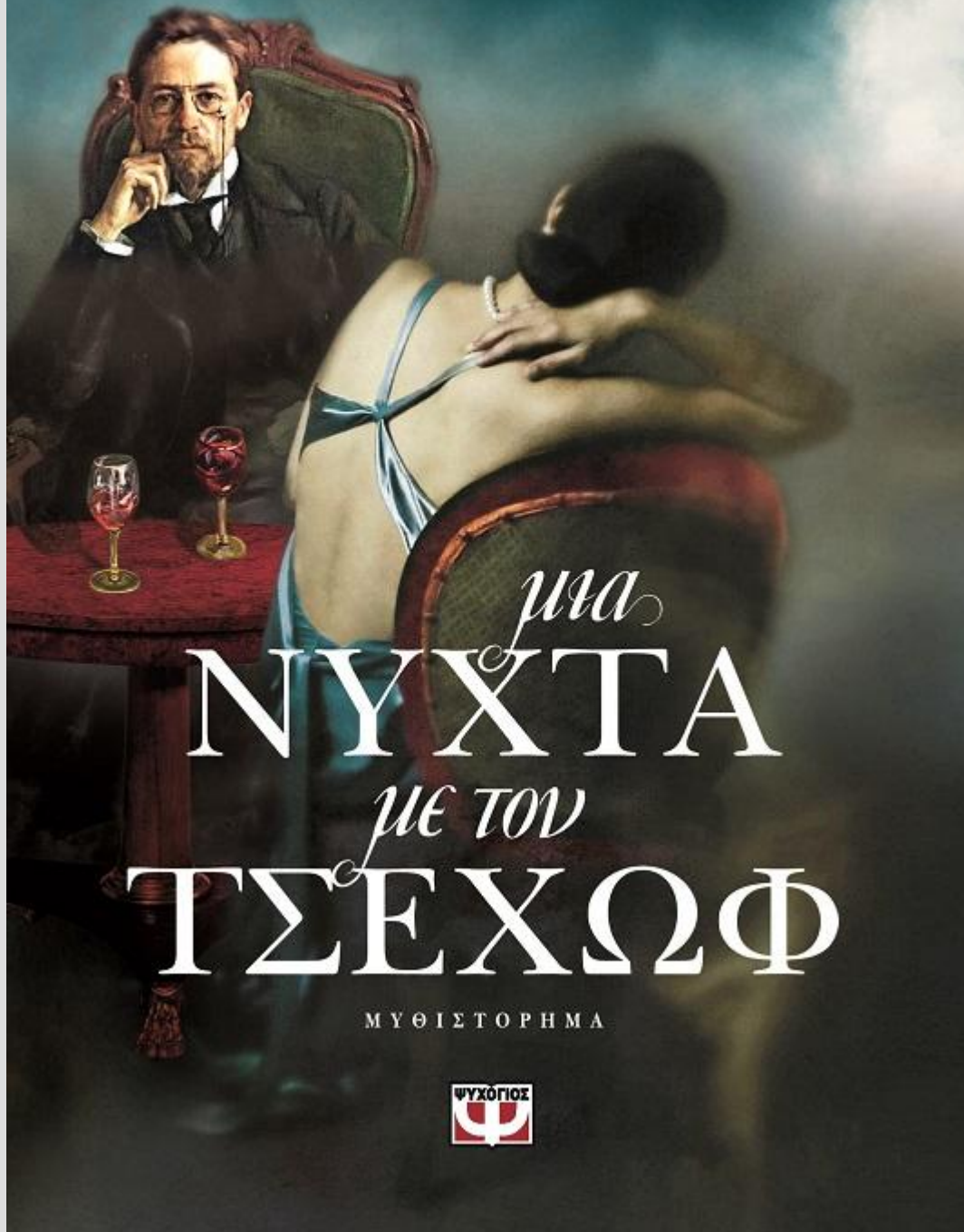
Σας ευχαριστώ πολύ, καλοτάξιδο το νέο σας μυθιστόρημα και πάντα επιτυχίες!

Λίγα λόγια για τη συγγραφέα

Η ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΜΑΚΡΗ γεννήθηκε στην Πάτρα και μεγάλωσε στην Αθήνα, όπου και κατοικεί. Άρχισε να ασχολείται με το γράψιμο κατά τη διάρκεια των σπουδών της στο Πολυτεχνείο. Έχει γράψει στίχους οι οποίοι έχουν μελοποιηθεί από τον Νίκο Μαμαγκάκη και την Καλλιόπη Τσουπάκη, καθώς και διηγήματα τα περισσότερα εκ των οποίων έχουν βραβευθεί σε Λογοτεχνικούς Διαγωνισμούς. Συνεργάζεται με ηλεκτρονικά έντυπα λογοτεχνικού και πολιτιστικού ενδιαφέροντος. Το 2012 απέσπασε το πρώτο βραβείο στον 2ο Διαγωνισμό Διηγήματος της ιστοσελίδας eyelands.gr με το διήγημα «Παράθυρο με θέα στο Μυρτώο Πέλαγος», ενώ το 2013 συμμετείχε στο συλλογή διηγημάτων Μια παράξενη Κυριακή των εκδόσεων Αρχίγραμμα, με το διήγημα «Η Κυριακή της Γοργόνας». Το 2014 τιμήθηκε με το 2ο βραβείο στον 1ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Δοκιμίου του περιοδικού Νέα Σκέψη, με το δοκίμιο «Η Ατομική Βούληση ως Δύναμη Κοινωνικής Ανασυγκρότησης». Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα μυθιστορήματά της ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ και CASTA DIVA.

Βικτώρια Μακρή

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Κύριε Τσέχωφ, στο έργο σας Οι Τρεις Αδελφές, θέτετε έναν προβληματισμό. Λέτε μέσα από έναν ήρωά σας, «συχνά σκέφτομαι, τι θα γινόταν αν κάποιος ξανάρχιζε τη ζωή του από την αρχή και μάλιστα συνειδητά. Φαντάζομαι τότε πως θα προσπαθούσαμε να μην επαναλάβουμε τον παλιό μας εαυτό, να μην ξαναπράξουμε κάποια λάθη...» Αγαπημένε

μου κύριε Τσέχωφ, απόψε θα 'θελα να σας εξομολογηθώ κάποια λάθη δικά μου που δε θα 'θελα να ξανακάνω αν είχα την ευκαιρία να ξεκινήσω τη ζωή μου από την αρχή...

Αυτό είναι το όνειρο της Μαργιότας: να καθόταν με τον αγαπημένο της Τσέχωφ σ' ένα απόμερο τραπεζάκι σ' ένα μπαρ, να μοιράζονταν ένα ποτήρι κρασί και να τα λέγανε. Να μιλούσαν για τη ζωή που δεν είναι παρά ένα παιχνίδι, στο οποίο άλλοτε καλούμαστε να παίζουμε χωρίς πρόβα, άμαθοι και άβγαλτοι, κι άλλοτε να παραμένουμε στην άκρη, σαν ηθοποιοί χωρίς ρόλο.

Μαργιότα, Βέλγω, Άννα. Τρεις γυναίκες, τρεις αδελφές.

Ένα μυθιστόρημα για τον έρωτα και τον πόνο, την εγκατάλειψη και την ευτυχία, όλα όσα επαναλαμβάνονται στις ζωές των ανθρώπων σαν σελίδες θεατρικού έργου που δεν ολοκληρώθηκε ακόμα.

- See more at: [http://agrinio-life.gr/%CE%B7-](http://agrinio-life.gr/%CE%B7-%CE%B2%CE%B9%CE%BA%CF%84%CF%8E%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CE%BC%CE%B1%CE%BA%CF%81%CE%AE-%CF%83%CF%84%CE%BF-agrinio-life-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF-%CE%BC%CF%85%CE%B8%CE%B9%CF%83%CF%84%CF%8C%CF%81/#sthash.DXYZuuXS.dpuf)

[%CE%B2%CE%B9%CE%BA%CF%84%CF%8E%CF%81%CE%B9%CE%B1-](http://agrinio-life.gr/%CE%B2%CE%B9%CE%BA%CF%84%CF%8E%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CE%BC%CE%B1%CE%BA%CF%81%CE%AE-%CF%83%CF%84%CE%BF-agrinio-life-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF-%CE%BC%CF%85%CE%B8%CE%B9%CF%83%CF%84%CF%8C%CF%81/#sthash.DXYZuuXS.dpuf)

[%CE%BC%CE%B1%CE%BA%CF%81%CE%AE-%CF%83%CF%84%CE%BF-agrinio-life-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF-](http://agrinio-life.gr/%CE%B2%CE%B9%CE%BA%CF%84%CF%8E%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CE%BC%CE%B1%CE%BA%CF%81%CE%AE-%CF%83%CF%84%CE%BF-agrinio-life-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF-%CE%BC%CF%85%CE%B8%CE%B9%CF%83%CF%84%CF%8C%CF%81/#sthash.DXYZuuXS.dpuf)

[%CE%BC%CF%85%CE%B8%CE%B9%CF%83%CF%84%CF%8C%CF%81/#sthash.DXYZuuXS.dpuf](http://agrinio-life.gr/%CE%B2%CE%B9%CE%BA%CF%84%CF%8E%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CE%BC%CE%B1%CE%BA%CF%81%CE%AE-%CF%83%CF%84%CE%BF-agrinio-life-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF-%CE%BC%CF%85%CE%B8%CE%B9%CF%83%CF%84%CF%8C%CF%81/#sthash.DXYZuuXS.dpuf)